

[Viggo Starcke.]

gave at støtte. Den støtte, den yder nogle, er en byrde for andre, og foreninger som Dansk Arbejde og Foreningen for Kirkegårds-kultur bør søge støtte hos dem, der frivilligt vil støtte dem. Vort forslag om skattefritagelse for støtte til foreninger og politiske partier kaldte den højtærede minister for skattepolitisk og administrativt umuligt. Må jeg gøre opmærksom på, at i USA kan man trække 15 pct. fra til sådanne formål, og arbejderne må jo trække fagforeningskontingentet fra, hvorefter fagforeningerne yder støtte til socialdemokratiet's politiske virksomhed. Det kan altså faktisk praktiseres. Men jeg kan da ikke tænke mig, at socialdemokratiet ønsker monopol på denne form for skattefrihed.

Overfor den højtærede statsminister vil jeg gerne sige, at selvom arbejdsløshed er en forfærdelig svøbe for de arbejdere, den rammer, er det alligevel en farlig politik at ville sætte beskæftigelsen i første række og produktionen i anden, selvom statsministeren sagde, at beskæftigelsen skulle være produktiv. Hvorfor holder den højtærede statsminister da hånden over restriktionerne og direktoraterne, for der sidder de i lange rækker beskæftigede med uproduktivt arbejde? Beskæftigelsespolitikken har, som vi har erfaret det tidligere, ofte pr. beskæftiget arbejder kostet samfundet ca. 10 000 kr. om året. Men det, der skulle være meningen, var jo en produktion, der kunne berige samfundet med 10 000 kr. om året. De mange uproduktive embedsmænd og administrationsudgifter, de mange restriktioner og de mange svære skatter er dem, der er med til at forøge vore omkostninger og nedsætte vor konkurrenceevne, og er med til at fremme inflationen, men vor politik går ud på fri handel, fri valutahandel, grundskyld og nedsættelse, eventuelt afskaffelse af skatterne. Det ville frigøre erhvervslivet, produktionen og give samfundet rigdomsforøgelse. Det ville have givet os mulighed for store skattnedsættelser og have standset inflationen og rettet kronen op. Det er den politik, der kan løse den onde cirkels kvadratur. Nu derimod stiger importpristallet, medens eksportpristallet ikke stiger. Vi sidder igen i prisklemmen.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gav i en lang række udtalelser meget tydeligt udtryk for, at han ikke kan lide mig. Jeg kan ganske slutte mig til det ærede medlems synspunkt: jeg kan heller ikke lide mig. Han brugte alle disse voldsomme udtryk mod mig: positivt urigtige påstande, løse

fantasier, usandhed, opspind fra ende til anden, uredeligt grundlag, forfalskning o. s. v. o. s. v. Men er det egentlig fair at stille det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard op ved siden af mig? Jeg har mange fejl, enhver kan se mange af dem, og jeg kender endnu flere, som andre ikke kan se, men det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, som både er det klogeste, det smukkeste, det intelligenteste og et i enhver henseende fremragende medlem her i tinget, er det meget vanskeligt at blive stillet op ved siden af. Jeg kan i virkeligheden kun se een eneste fejl hos det ærede medlem: den, at han også selv synes, han er ufejlbarlig. Men det er ikke så meget personer, det gælder, som at det er en rigtig politik, der bliver ført, og man kan ikke skjule, ærede medlem, at med den politik, der blev ført i 30'erne, faldt kronen til sin halve værdi, steg arbejdsløsheden til det dobbelte, blev krisen kronisk. Det var en meget uheldig periode for dansk økonomi. Man siger, at det var de spærrede markeders skyld. Men vi var selv i højeste grad med til at afspærre markederne, til at indføre monopol på eksport af landbrugsvarer o. s. v. Og når det ærede medlem — jeg kan desværre ikke nå at gå ind på alle hans synspunkter (afbrydelse af Bertel Dahlgaard), nej, det kan jeg ikke af astronomiske grunde — henviste til Schweiz, glemte det ærede medlem at oplyse, at jeg ikke har sagt et eneste ord om Schweiz' toldpolitik, men at netop toldpolitikken, som den er i den øjeblikkelige handels- og verdenssituation, er af ubetydelig virkning sammenlignet med restriktionerne. Det er dér, vi skal hen.

Socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Gustav Pedersen, sagde noget mærkeligt: da Knud Kristensen trådte til i efteråret 1945, havde Danmark et tilgodehavende i England på omtrent 200 mill. kr., og det var i efteråret 1947 forvandet til en gæld på ca. 700 mill. kr., altså en forringelse af Danmarks handelspolitiske status på ca. 900 mill. kr. eller nær ved en milliard. Undskyld, ærede medlem, jeg tror, at enhver organiseret kontorist vil kunne belære sin formand om, at til en status hører også en opgørelse af varebeholdningens realværdi. Hvor blev den af i det ærede medlems regnskab? For det er tildels disse særdeles gunstigt indkøbte varebeholdninger, den nuværende regering har levet højt på. En lignende mærkværdighed gjorde den højtærede handelsminister sig forøvrigt skyldig i, da han udtalte sin glæde over, at vi nu havde oparbejdet et tilgodehavende på 120 mill. kr. i det devaluerende England, medens